

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/82/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217441
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217441.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu K., N..V..Q., N. N. I. G., K. W.. Č.. XX, F.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou P. K., N..V..Q., so sídlom v G., A. X, F.: XX XXX XXX, proti žalovanej N. V., I. Z. S.: S. N. N. V., o náhradu škody a nemajetkovú ujmu, takto

rozhodol:

- I. Súd návrhy žalobcu na prerušenie konania zo dňa 31.1.2014 a zo dňa 21.5.2015 **z a m i e t a**.
- II. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Vzhľadom k tomu, že išlo o hromadne podané žaloby, tunajší súd uznesením sp.zn. 8C/82/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012, spojil na spoločné konanie konania o nárokoch žalobcu voči žalovanému vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/82/2012, 8C/101/2012,

8C/125/2012, 8C/164/2012, 8C/169/2012, 8C/170/2012, 8C/174/2012, 8C/180/2012, 8C/195/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp.zn. 8C/82/2012. K spojeniu vecí došlo z dôvodu hospodárnosti konania v zmysle ust. § 112 ods. 1 O.s.p.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS- pred spojením vecí šlo o konania vedené pod sp.zn. 8C/82/2012 a 8C/101/2012) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

Konkrétne v konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/82/2012, ktorá sa týkala dlžníka (povinného) S. O., J.. XX.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 8599/2009 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.8.2010 (konanie začalo dňa 18.8.2009) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o udelení poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 363 dní), si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 3.037,61 Eur.

V konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/101/2012, ktorá sa týkala dlžníka (povinného) N. O., J.. X.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 11254/2010 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011 (konanie začalo dňa 27.7.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o udelení poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 187 dní), si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 2 091,15 Eur.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako

aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Konkrétne v konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/125/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) N. O., J.. X.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 11254/2010 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011 (konanie začalo dňa 27.7.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 187 dní), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 344,83 Eur.

V konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/164/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) Z. E., J.. XX.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 1276/2009 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.8.2010 (konanie začalo dňa 7.3.2009) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 527 dní), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 971,79 Eur.

V konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/169/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) K. S., J.. X.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 9718/2009 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.8.2010 (konanie začalo dňa 3.10.2009) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 317 dní), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 584,55 Eur.

V konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/170/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) I. K., J.. XX.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 11078/2009 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.8.2010 (konanie začalo dňa 31.10.2009) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 289 dní), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 532,92 Eur.

V konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/195/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) S. H., J.. XX.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 7923/2011 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 1.2.2011 (konanie začalo dňa 27.7.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 189 dní), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 348,52 Eur.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného

súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Konkrétne v konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/180/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) K. L.E., J.. X.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 1131/2009 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.10.2009 a to rozhodnutím o poverení , kedy k rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 17 mesiacov), si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 935,-- Eur

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Konkrétne v konaní vedenom pred spojením vecí pod pôvodnou sp.zn. 8C/174/2012 , ktorá sa týkala dlžníka (povinného) I.V. O., J.. XX.X.XXXX v exekučnej veci číslo EX 433/2007 a u ktorej uvádzal, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 167 dní si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 Eur.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS), v žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) a v žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) žalobca poukázal na to, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Poukázal na skutočnosť, že žalobca disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (Zákon o rozhodcovskom konaní). Nejde tu teda o rozhodnutie rozhodcovskej komisie, ale o rozsudok rozhodcovského súdu. Zákon o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, a naopak používa slovné spojenie rozhodcovský súd. Platí interpretačné pravidlo - predpoklad racionálneho zákonodarcu, ktorý ak použil dva odlišné pojmy, myslel tým aj dve odlišné veci. Odkazmi na odbornú literatúru uvádzal , že rozhodnutie rozhodcovskej komisie je úplne iný právny inštitút

ako rozsudok rozhodcovského súdu. Rozsudok rozhodcovského súdu je exekučným titulom podľa iného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a neskôr Exekučného poriadku - § 274 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku a § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku ako iné (ako v zákone výslovne uvedené) vykonateľné rozhodnutia a schválené zmiery, ktorých súdny výkon pripúšťa zákon. V nadväznosti na to tvrdil, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukazujúc na ust. §44 ods.2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 uvádzal, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu), rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica. Tvrdil, že v predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

V žalobách, ktorými sa žalobca domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP), v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) a v ktorých namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného.

Vo všetkých typoch žalôb ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Tiež uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy a to, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Ďalej, že úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Tiež uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05).

Poukázal na skutočnosť, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie., a to v žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) a v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), resp. po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, v žalobách, v ktorých

namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE), čo v prípade konania vedeného pred spojením vecí na spoločného konanie pod sp.zn. 8C/174/2012 bolo dňa 21.3.2011.

Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa ust. §15 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietáhov v konaní, poukázala na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietáhov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si

vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Tiež vzniesla námietku premlčania vzhľadom na skutočnosť, že sa žalobca o škode dozvedel v niektorých prípadoch pred viac ako troma rokmi.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 29.5.2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zároveň podal e-mailovým podaním dňa 21.5.2015 nový návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/53/2012 zo dňa 22.10.2012. Okrem tohto návrhu bol zo strany žalobcu podaný aj ďalší návrh na prerušenie konania a to e-mailovým podaním zo dňa 31.1.2014, v čase kedy bol spis predkladaný na Najvyšší súd SR za účelom rozhodnutia o dovolaní žalobcu.

Vzhľadom na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania z tých istých dôvodov rozhodol a to uznesením č. 8C/82/2012-56 zo dňa 20.6.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2013, nepovažoval uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na § 119 O.s.p. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila, nežiadala o odročenie termínu

pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, s výnimkou exekučného konania vedeného pod sp.zn. 8Er/255/2007 (spis sp. zn. 8C/174/2012), ktoré sa týkalo zmeny exekútora a kde exekučným titulom bola notárska zápisnica zo dňa 7.1.2007 sp.zn. N 114/2007, NZ 630/2007, NCRLs 621/2007.

Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom v ostatných exekučných konaniach predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti t.j. obsah listín, s ktorými sa súd oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisov musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskej zápisnice bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/612/2009 (pripojeného k sp.zn. 2C/274/2012 z ktorého si súd vyhotovil kópiu uvedeného exekučného spisu do spisu sp. zn. 8C/82/2012) súd zistil, že dňa 18.8.2009 pred súdnym exekútorom Z. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. O. pre vymoženie 661,24 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02706/09 zo dňa 1.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.9.2009. Výzvou zo dňa 30.9.2009 doručenou súdnemu exekútorovi dňa 5.10.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy č. 7054003 zo dňa 28.9.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom, ktorý zaslal aj na vedomie súdu (doručený súdu dňa 14.10.2009), zaslal uvedenú výzvu oprávnenému. Žalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 13.11.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.11.2009 požiadal o informáciu aká skutočnosť bráni súdu vo vydaní poverenia súdnemu exekútorovi, nakoľko k uvedenému dňu v predmetnej veci neobdržal exekútor poverenie. Tunajší súd prípisom zo dňa 24.11.2009 doručeným žalobcovi ako oprávnenému oznámil, že poverenie bude vydané až potom, čo bude súdu predložená predmetná úverová zmluva. Predmetná úverová zmluva súdu v súdom stanovenej lehote nebola predložená a tak súd uznesením sp.zn. 8Er/612/2009-12 zo dňa 28.1.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2010 potom, čo po žalobcom podanom odvolaní toto uznesenie potvrdil aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd vo svojom uznesení sp.zn. 4CoE/142/2010-22 zo dňa 31.5.2010. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/612/2009-28 zo dňa 26.8.2010, právoplatným dňa 31.8.2010 (čo do trov dňa 17.9.2010) predmetné exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/670/2010 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/125/2012, pričom uvedený exekučný spis je smerodajný aj pre spis sp.zn. 8C/101/2012) súd zistil, že dňa 27.7.2010 pred súdnym exekútorom Z. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. O. pre vymoženie 480,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01497/10 zo dňa 1.4.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 7.10.2010. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia bola súdu predložená aj úverová zmluva č. 7451207 zo dňa 27.3.2009 spolu s všeobecnými obchodnými podmienkami k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súd uznesením sp.zn. 8Er/670/2010-9

zo dňa 22.10.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2010 potom, čo po žalobcom podanom odvolaní dňa 12.11.2010 a späťvzatí tohto odvolania dňa 20.1.2011 Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd svojim uznesením sp.zn. 3CoE/544/2010-26 zo dňa 29.3.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/670/2010-29 zo dňa 20.6.2011, právoplatným dňa 25.6.2011 (čo do trov dňa 12.7.2011) predmetné exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/161/2009 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/164/2012) súd zistil, že dňa 7.3.2009 pred súdnym exekútorom Z.. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. E. pre vymoženie 572,39 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09801/08 zo dňa 16.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.4.2009. Výzvou zo dňa 15.4.2009 bol žalobca vyzývaný cestou svojho právneho zástupcu na odstránenie väd návrhu na exekúciu, kedy ním vyčíslené trovy exekučného konania nekorešpondovali s ním uplatnenými exekučnými sumami. Žalobca cestou svojho právneho zástupcu prípisom zo dňa 23.4.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.4.2009 zrealizoval opravu svojho návrhu. Výzvou zo dňa 6.5.2009 doručenou súdnemu exekútorovi dňa 13.5.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom, ktorý zaslal aj na vedomie súdu (doručený súdu dňa 18.5.2009), zaslal uvedenú výzvu oprávnenému. Prípisom zo dňa 22.5.2009 súd opätovne vyzval žalobcu ako oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve. Táto výzva bola žalobcovi doručená dňa 4.6.2009. Následne súd opätovne výzvou zo dňa 8.7.2009 doručenou žalobcovi dňa 27.7.2009 tohto opätovne vyzval na predloženie uvedených dokladov. Žalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 2.7.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.7.2009 požiadal o informáciu aká skutočnosť bráni súdu vo vydaní poverenia súdnemu exekútorovi, nakoľko k uvedenému dňu v predmetnej veci neobdržal exekútor poverenie. Následne žalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 4.8.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.8.2009 požiadal v súvislosti so žiadosťou o predloženie úverovej zmluvy o predloženie lehoty na vybavenie tejto žiadosti o 60 dní, nakoľko zabezpečenie požadovaných listín je značne administratívne náročné. Prípisom zo dňa 21.9.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.9.2009 žalobca predmetnú úverovú zmluvu spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami doručil, na čo tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-22 zo dňa 19.11.2009 predmetné exekučné konanie zastavil. Potom čo žalobca ako oprávnený cestou svojho právneho zástupcu podal voči uvedenému uzneseniu odvolanie, odvolací súd svoji uznesením sp.zn. 4CoE/84/2010-32 zo dňa 30.12.2010 predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 7.2.2011 a žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 7.2.2011. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-36 zo dňa 21.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti sumy 572,39 Eur, úrokov z omeškania, a to nad 9,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 347,22 EUR od 19.8.2008 do 17.10.2008, zo sumy 244,32 EUR od 18.10.2008 do 18.11.2008, nad 6,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 141,41 EUR od 19.11.2008 do 23.12.2008, nad 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 38,51 EUR od 24.12.2008 do 18.2.2009, úroku z omeškania 0,25% denne zo sumy 411,60 EUR od 19.2.2009 do zaplatenia, trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii v sume 42,02 EUR zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2011. Zároveň dňa 10.5.2011 vydal súd poverenie na vymoženie uloženej povinnosti úrokov z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 347,22 EUR od 19.8.2008 do 17.10.2008, zo sumy 244,32 EUR od 18.10.2008 do 18.11.2008, 6,5 % ročne zo sumy 141,41 EUR od 19.11.2008 do 23.12.2008, 5 % ročne zo sumy 38,51 EUR od 24.12.2008 do 18.2.2009, trov právneho zastúpenia v exekúcii 145,04 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur, trov konania 267,91 Eur a trov exekúcie. Uvedené poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 27.5.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/760/2009 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/169/2012) súd zistil, že dňa 3.10.2009 pred súdnym exekútorom Z.. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. S. pre vymoženie 979,17 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09568/09 zo dňa 16.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.10.2009. Výzvou zo dňa 13.11.2009 doručenou súdnemu exekútorovi dňa 18.11.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy č. 7053679 zo dňa 14.12.2007

a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom doručeným súdu dňa 24.11.2009 oznámil, že zmluva o úver bola preskúmaná pri vydávaní exekučného titulu Stálym rozhodcovským súdom a vyslovil názor, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doložil všetky náležitosti. Výzvou zo dňa 9.12.2009 doručenou súdnemu exekútorovi dňa 11.12.2009 bol súdny exekútor opätovne vyzvaný na predloženie predmetnej úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve. Súdny exekútor prípisom doručeným súdu dňa 17.12.2009 opätovne oznámil, že zmluva o úver bola preskúmaná pri vydávaní exekučného titulu Stálym rozhodcovským súdom a opätovne vyslovil názor, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doložil všetky náležitosti. Predmetná úverová zmluva súdu v súdom stanovenej lehote nebola predložená a tak súd uznesením sp.zn. 8Er/761/2009-12 zo dňa 15.1.2010 v znení opravného uznesenia sp.zn. 8Er/760/2010-14 zo dňa 21.1.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2010 potom, čo po žalobcom podanom odvolaní toto uznesenie potvrdil aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd vo svojom uznesení sp.zn. 4CoE/126/2010-23 zo dňa 9.6.2010. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/760/2009-29 zo dňa 26.8.2010, právoplatným dňa 20.9.2010 (čo do trov dňa 6.10.2010) predmetné exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/853/2009 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/170/2012) súd zistil, že dňa 31.10.2009 pred súdnym exekútorom Z. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. K. pre vymoženie 733,64 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09565/09 zo dňa 16.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 23.11.2009. Výzvou zo dňa 9.12.2009 doručenou súdnemu exekútorovi dňa 11.12.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy č. 7281281 zo dňa 2.7.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom doručeným súdu dňa 17.12.2009 oznámil, že zmluva o úver bola preskúmaná pri vydávaní exekučného titulu Stálym rozhodcovským súdom a vyslovil názor, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doložil všetky náležitosti. Predmetná úverová zmluva súdu v súdom stanovenej lehote nebola predložená a tak súd uznesením sp.zn. 8Er/853/2009-9 zo dňa 15.1.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Potom žalobcom podanom odvolaní toto uznesenie potvrdil aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd vo svojom uznesení sp.zn. 4CoE/125/2010-18 zo dňa 10.6.2010. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/853/2009-24 zo dňa 22.7.2010, právoplatným dňa 26.7.2010 (čo do trov dňa 11.8.2010) predmetné exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/486/2011 (pripojeného k sp.zn. 7C/207/2012 z ktorého si súd vyhotovil kópiu uvedeného exekučného spisu do spisu sp. zn. 8C/195/2012) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom Z. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. H. pre vymoženie 807,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 23527/09 zo dňa 2.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia bola súdu predložená aj úverová zmluva č. 7431395 zo dňa 19.5.2009 spolu s všeobecnými obchodnými podmienkami k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súd uznesením sp.zn. 8Er/486/2011-11 zo dňa 15.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2011. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/486/2011-13 zo dňa 22.9.2011, právoplatným dňa 26.10.2011 (čo do trov dňa 11.11.2011) predmetné exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/163/2009 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/180/2012) súd zistil, že dňa 7.3.2009 pred súdnym exekútorom Z. V. H. bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. L. pre vymoženie 1021,99 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10197/09 zo dňa 17.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.4.2009. Výzvou zo dňa 15.4.2009 bol žalobca vyzývaný cestou svojho právneho zástupcu na odstránenie väd návrhu na exekúciu, kedy ním vyčíslené

trovy exekučného konania nekorešponovali s ním uplatnenými exekučnými sumami. Ťalobca cestou svojho právneho zástupcu prípisom zo dňa 23.4.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.4.2009 zrealizoval opravu svojho návrhu. Výzvou zo dňa 6.5.2009 doručenou súdному exekútorovi dňa 13.5.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom doručeným súdu dňa 14.5.2009 oznámil, že zmluva o úver bola preskúmaná pri vydávaní exekučného titulu Stálym rozhodcovským súdom a vyslovil názor, že súd nemá možnosť preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotoveniu exekučného titulu . Tunajší súd prípisom zo dňa 22.5.2009 doručeným žalobcovi ako oprávnenému dňa 4.6.2009 požiadal o predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, na základe ktorých bolo rozhodnuté exekučným titulom. Ťalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 2.7.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.7.2009 požiadal o informáciu aká skutočnosť bráni súdu vo vydaní poverenia súdnému exekútorovi , nakoľko k uvedenému dňu v predmetnej veci neobdržal exekútor poverenie. Následne žalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 4.8.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.8.2009 požiadal v súvislosti so žiadosťou o predloženie úverovej zmluvy o predloženie lehoty na vybavenie tejto žiadosti o 60 dní , nakoľko zabezpečenie požadovaných listín je značne administratívne náročné. Následne prípisom zo dňa 21.9.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.9.2009 žalobca predmetnú úverovú zmluvu spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami doručil. Na základe uvedených podkladov súd uznesením sp.zn. 8Er/163/2009-20 zo dňa 12.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti istiny vo výške 358,13 Eur , v časti úrokov z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 865,68 Eur od 10.7.2008 do zaplatenia, v časti úrokov z omeškania vo výške 0,21 % denne zo sumy 358,13 Eur od 10.7.2008 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia vo výške 115,06 Eur zamietol. Čo do zostávajúcej časti vydal dňa 12.10.2009 poverenie , ktoré bolo súdnému exekútorovi doručené dňa 2.11.2009. Uznesenie sp.zn. 8Er/163/2009-20 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2010 potom, čo po žalobcom podanom odvolaní toto uznesenie potvrdil aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd vo svojom uznesení sp.zn. 3CoE/367/2009-33 zo dňa 15.3.2010. Následne tunajší súd uznesením sp.zn. 8Er/163/2009-40 zo dňa 12.7.2010, právoplatným dňa 23.7.2010 predmetné exekučné konanie v uvedenej časti zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/255/2007 (pripojeného k spisu sp. zn. 8C/174/2012) súd zistil, že dňa 7.1.2007 bola spísaná na Notárskom úrade notára Q. Ď. so sídlom v Bratislave notárska zápisnica sp.zn. N 114/2007, NZ 630/2007, NCRLs 621/2007, kde za povinného v jeho mene spísal uvedenú zápisnicu advokát S.. Y. H. a ktorou bol týmto splnomocneným zástupcom spísaný uznávací prejav v mene povinného voči žalobcovi ako oprávnenému, ktorým bol uznaný dlh povinného vo výške 38.893,--Sk , z toho suma 34.300,--Sk predstavovala úver a poplatok, pričom táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 15.3.2006 do zaplatenia. Zároveň touto notárskou zápisnicou bolo spísané aj vyhlásenie povinného prostredníctvom vyššie uvedeného splnomocneného zástupcu o tom, že povinný súhlasí s exekúciou podľa § 41 ods. 2 písm. c./ zákona číslo 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Dňa 3.5.2007 podal súdny exekútor F.. G.. V. H. žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade uvedenej notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Poverenie pre uvedeného exekútora bolo vydané dňa 17.5.2007. Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 1.089,--Sk bol čiastočne zamietnutý uznesením sp.zn. 8Er/255/2007-13 zo dňa 25.5.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2007 a následne uznesením sp.zn. 8Er/255/2007-15 zo dňa 13.7.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2007, bolo exekučné konanie v tejto časti zastavené. Dňa 6.10.2010 vo forme elektronického podania bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora z osoby F.. V. H. na osobu Z.. V. H.. Prípisom zo dňa 18.10.2010 bol novonavrhnutý súdny exekútor Z.. H. vyzvaný na vyjadrenie sa v lehote 15 dní , či súhlasí s navrhovanou zmenou v osobe exekútora a zároveň bol prípisom zo dňa 18.10.2010 vyzvaný pôvodný exekútor F.. H. na vyjadrenia sa , či bola v priebehu exekúcie vymožená nejaká suma, akým spôsobom a v akej výške. Prípisom zo dňa 22.10.2010 doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.10.2010 novonavrhnutý exekútor sa vyjadril v tom zmysle, že nemá výhrady k návrhu oprávneného. Dovtedajší súdny exekútor súdu prípisom zo dňa 6.12.2010 doručeným súdu dňa 7.12.2010 oznámil, že k uvedenému dňu bola v rámci prebiehajúcej exekúcie vymožená od povinného suma 278,99 Eur. Súd prípisom zo dňa 15.12.2010 vyzval dovtedajšieho súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu a zároveň na vyúčtovanie trov exekúcie , ktorých náhradu si uplatňuje. Prípisom zo dňa 25.2.2011 bol dovtedajší súdny exekútor urgovaný súdom na predloženie vyžadovaného exekučného spisu. Predmetný spis bol súdu doručený dňa 7.3.2011 spolu s vyčíslením

trov exekúcie dovtedajšieho súdneho exekútora. Zároveň tento súdny exekútor písomným podaním zo dňa 7.3.2011 doručeným súdu toho istého dňa podal návrh na zastavenie predmetnej exekúcie , nakoľko zmluva o úvere a tiež predmetná notárska zápisnica ako exekučný titul sú v rozpore s dobrými mravmi. Tiež uvedený súdny exekútor písomným podaním zo dňa 7.3.2011 doručeným súdu toho istého dňa požiadal o odpustenie - predĺženie lehoty, určenej na vyjadrenie a predloženie exekučného spisu , nakoľko z objektívnych príčin nebolo možné pôvodnú lehotu dodržať z dôvodu , že oprávnený hromadne podal návrh na zmenu exekútora v cca 330 exekučných konaniach a z časového a personálneho hľadiska nebolo možné pôvodnú lehotu dodržať. Uznesením sp.zn. 8Er/255/2007-31 zo dňa 21.3.2011 tunajší súd predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju , návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol a zároveň oprávneného zaviazal nahradiť pôvodnému súdному exekútorovi F. S.. H. trovy exekúcie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť čo do 1. a 3. výroku dňa 4.1.2012 a čo do 2. výroku dňa 11.5.2011, teda potom, čo na základe odvolania žalobcu ako oprávneného krajský súd v Košiciach ako odvolací súd svojim uznesením sp.zn. 9CoE/5/2011-48 zo dňa 31.10.2011 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa okrem výroku, ktorým bol návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietnutý a odmietol odvolanie oprávneného proti výroku, ktorým bol jeho návrh n zmenu exekútora zamietnutý.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými priesťahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur,
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
 - náklady na poštovné 3,01 eur,
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur,
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
- náklady na poštovné 3,01 eur,

- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur

spolu vo výške 31,68 eur.

Z pripojených Spr. tunajšieho súdu č. 22/2010 zo dňa 9.9.2010, č. 34/2010 zo dňa 21.12.2010 a č. 12/2011 zo dňa 20.6.2011, ktoré sa týkali odpovedí súdu na sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach bližšie špecifikovaných v týchto prípisoch vyplynulo, že ani v jednom z uvádzaných prípadoch neboli konštatované prieťahy v konaní. Z exekučných spisov, ktorých sa týka toto sporové konanie sa tunajší súd v uvedených Spr vyjadroval len k exekučnému konaniu vedenému pod sp.zn. 8Er 670/2010 a to v Spr 34/2010.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;

b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;

b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;

c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Mailovými podaniami zo dňa 31.1.2014 (doručené súdu cestou mailu dňa 31.1.2014) a zo dňa 21.5.2015 (doručené súdu cestou mailu dňa 21.5.2015) žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a to z tých istých dôvodov ako v podaní zo dňa 18.4.2013, o ktorom bolo tunajším súdom právoplatne rozhodnuté uznesením sp. zn. 8C/82/2012-56 zo dňa 20.6.2013. Opätovne žalobca uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu zo dňa 21.5.2015 žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/53/2012 zo dňa 22.10.2012. Dátum spisania uvedenej sťažnosti absentuje, avšak text tejto sťažnosti je identický s textom sťažnosti zo dňa 14.3.2013, ktorá ako príloha bola pripojená k návrhu na prerušenie konania zo dňa 18.4.2013.

Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5NcC/53/2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyňi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v X. V. N., L. S. N., I. X. V. K. N..V..Q.. N. N. K. XX, G., F.: XX XXX XXX za účasti vedľajšieho účastníka L. J. Q. N. E. G.. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v X. V. N. V. L. S. N. N.. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

K týmto podaniam žalobcu súd uvádza, že žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/53/2012 zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho Ústavný súd SR už rozhodol o identickej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/53/2012 zo dňa 22.10.2012 a to uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, ktorú sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci na preskúmanie sťažnosti. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O ďalšom návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania takisto zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp.zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v týchto spojených veciach pod sp.zn. 8C/82/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu K. N..V..Q.., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a ani v jednej veci nepodal žalobca návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto i tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieskumoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieskumy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieskumy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieskumy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 8, 9 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení platnom a účinnom v čase podania žiadosti o zmenu exekútora oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/53/2012-14 zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 8C/82/2012 a 8C/101/2012) (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 8C/125/2012, 8C/164/2012, 8C/169/2012, 8C/170/2012 a 8C/195/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu rokov 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 8C/180/2012 (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorých žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote súd uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 12.10.2009, a keďže žaloba bola podaná dňa 27.9.2012, nemôže ísť o premlčaný nárok. Navyše v danom prípade, kedy bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané v roku 2009 je potrebné uviesť, že z obsahu tohto exekučného spisu má súd za to, že premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu o čiastočnom zastavení exekúcie právnomu zástupcovi oprávneného, z odôvodnenia ktorého sa mohol oprávnený dozvedieť o tom, kedy bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesenie o čiastočnom zastavení exekúcie bolo právnomu

zástupcovi oprávneného doručené dňa 3.11.2009 a preto ani tento nárok žalobcu nie je uplatnený po uplynutí premlčacej doby.

V konaní sp. zn. 8Er/255/2007 (sp. zn. 8C/174/2012) (žaloba označená žalobcom ako ZE) premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí žiadosti na zmenu súdneho exekútora žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi. V uvedených veciach bolo o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté tunajším súdom uznesením sp.zn. 8Er/255/2007-31 zo dňa 21.3.2011, a teda žalobný návrh aj v tomto prípade bol podaný včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 8C/82/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP).
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 8C/82/2012 a 8C/101/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných tituloch. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku *res iudicata* a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienok vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevážne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným dvom konaniam, bolo totiž zistené, že rozhodnutia tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neboli zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť.

Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 8Er/612/2009 (t.j. spis v tomto sporovom konaní vedený pod pôvodnou sp.zn. 8C/82/2012) sa síce odvolal voči uzneseniu sp.zn. 8Er/612/2009-12 zo dňa 28.1.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá, avšak toto uznesenie bolo Krajským súdom v Košiciach ako odvolacím súdom uznesením sp.zn. 4CoE/142/2010-22 zo dňa 31.5.2010 potvrdené. V prípade exekučného konania sp. zn. 8Er/670/2010 (t.j. spis v tomto sporovom konaní vedený pod pôvodnou sp.zn. 8C/125/2012, ktorý súvisí aj so spisom sp.zn. 8C/101/2012) dokonca žalobca ako oprávnený svoje odvolanie, ktoré podal voči uzneseniu tunajšieho súdu sp.zn. 8Er/670/2010-9 zo dňa 22.10.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia taktiež zamietnutá, vzal späť podaním zo dňa 20.1.2011, takže Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd svojim uznesením sp.zn. 3CoE/544/2010-26 zo dňa 29.3.2011 uvedené odvolacie konanie zastavil.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 8C/125/2012, 8C/164/2012, 8C/169/2012, 8C/170/2012 a 8C/195/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, aj keď v prípade exekučného konania sp.zn. 8Er/161/2009 (8C/164/2012) bolo uvedené konanie uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-22 dňa 19.11.2009 najprv zastavené a až následne po vrátení veci odvolacím súdom bola uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-36 zo dňa 21.3.2011 žiadosť o poverenie čiastočne zamietnutá.

V prípade exekučného konania sp. zn. 8Er/670/2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 7.10.2010 a o tejto žiadosti bolo rozhodnuté uznesením sp.zn. 8Er/670/2010-9 dňa 22.10.2010, ktorým bolo tak ako bolo vyššie uvedené žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, pričom uvedené uznesenie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 29.10.2010 a vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu (oprávneného) dňa 28.10.2010. Teda nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že v prípade tejto exekúcie súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011 a teda k rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 187 dní). Naopak v tomto prípade súd rozhodol vyššie uvedeným uznesením do 15 dní od doručenia predmetnej žiadosti súdneho exekútora na tunajší súd.

Pokiaľ ide o ostatné prípady je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

V prípade exekučného konania sp. zn. 8Er/760/2009 (8C/169/2012) žiadosť súdneho exekútora bola podaná dňa 28.10.2009, rozhodnuté uznesením sp.zn. 8Er/761/2009-12 bolo dňa 15.1.2010, v konaní sp. zn. 8Er/853/2009 (8C/170/2012) žiadosť podaná dňa 23.11.2009, rozhodnuté uznesením sp.zn. 8Er/853/2009-9 bolo dňa 15.1.2010, v konaní sp. zn. 8Er/486/2011 (8C/195/2012) žiadosť bola podaná dňa 21.7.2011, rozhodnuté uznesením sp.zn. 8Er/486/2011-11 bolo dňa 15.8.2011.

V prípade exekučného konania sp.zn. 8Er/161/2009 (8C/164/2012) bolo uvedené konanie uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-22 dňa 19.11.2009 najprv zastavené a až následne po vrátení veci odvolacím súdom bola uznesením sp.zn. 8Er/161/2009-36 zo dňa 21.3.2011 žiadosť o poverenie čiastočne zamietnutá.

V troch z uvedených exekučných konaniach / sp.zn. 8Er/161/2009 (8C/164/2012), sp.zn. 8Er/760/2009 (8C/169/2012) a sp.zn. 8Er/853/2009 (8C/170/2012) / však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od oprávneného alebo súdneho exekútora, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. V prípade exekučného konania sp. zn. 8Er/670/2010 a 8Er/486/2011 (8C/195/2012) boli tieto podklady predložené so žiadosťou o udelenie poverenia, pričom v konaní sp.zn. 8Er/670/2010 súd rozhodol do 15 dní od doručenia žiadosti a v konaní sp.zn. 8Er/486/2011 do 25 dní .

Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o

rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Súd uvádza, že podľa oboznámených Spr. tunajšieho súdu č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedí na sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. Navyše predmetnými sťažnosťami žalobca sa sťažoval na prieťahy v konaní len v prípade jednej z vyššie uvedených exekúcií a to u exekučného konania sp.zn. 8Er/670/2010, v ktorom súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora uznesením ,ktorým túto žiadosť zamietol , v lehote do 15 dní od doručenia uvedenej žiadosti . Ostatné exekučné konania neboli vôbec predmetom uvedení sťažnosti žalobcu na prípadne prieťahy v konaní. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v týchto konaniach.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konania vedeného pôvodne pod sp. zn. 8C/180/2012, žalobca v tomto namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 8Er/163/2009 (8C/180/2012) mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 6.4.2009, poverenie na vykonanie čiastočnej exekúcie bolo vydané súdom dňa 12.10.2009, pričom zároveň uznesením sp.zn. 8Er/163/2009-20 zo dňa 12.10.2009 čo do zvyšku bola žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia zamietnutá.

V uvedenom konaní bol najprv žalobca vyzývaný cestou svojho právneho zástupcu na odstránenie väd návrhu na exekúciu, kedy ním vyčíslené trovy exekučného konania nekorešpondovali s ním uplatnenými exekučnými sumami, čo napokon žalobca aj uznal zjednal nápravu prípisom zo dňa 23.4.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.4.2009. Zároveň bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy prípisom zo dňa 6.5.2009 doručeným súdному exekútorovi dňa 13.5.2009 a následne potom, čo tento odmietol poskytnúť uvedenú súčinnosť, bol na predloženie uvedených listín vyzvaný samotný žalobca prípisom zo dňa 22.5.2009, ktorý mu bol doručený dňa 4.6.2009. Samotný žalobca ako oprávnený prípisom zo dňa 4.8.2009 doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.8.2009 požiadal v súvislosti s touto žiadosťou o predloženie lehoty na vybavenie tejto žiadosti o 60 dní, aby následne uvedené podklady boli súdu doručené z jeho strany až dňa 28.9.2009. Na ich základe následne súd vydal už spomínané poverenie na vykonanie čiastočnej exekúcie dňa 12.10.2009 a zároveň uznesením sp.zn. 8Er/163/2009-20 zo dňa 12.10.2009 čo do zvyšku žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia

zamietol. Teda súd rozhodol o uvedenej žiadosti súdneho exekútora do 15 tých dní potom , čo mu boli predmetné podklady doručené.

Ako už bolo vyššie uvedené poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku a k tomu boli potrebné vyššie uvedené podklady. Pokiaľ samotný žalobca ako oprávnený súdu v tomto smere neposkytol potrebnú súčinnosť v podobe predloženia vyžiadaných dokladov, nemohol súd v žiadnom prípade spôsobovať prieťah v tomto konaní, pretože akonáhle mu tieto doklady boli doručené vo veci rozhodol, resp. vydal poverenie v primeranej lehote , ktorá nebola dlhšia ako 15 dní od doručenia uvedených podkladov.

V ďalšom súd navyše poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka sťažnosti podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, ako už bolo uvedené podľa oboznámených Spr. všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené, a navyše ani jedná z nich sa netýkala tohto exekučného konania sp.zn. 8Er/163/2009.

Pokiaľ šlo o posúdenie žalobcom tvrdenej skutočnosti, že v exekučnom konaní sp. zn. 8Er/255/2007 (pripojený k spisu sp. zn. 8C/174/2012) súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloba označená ZE), k tomu súd uvádza že aj keď exekučný súd o žiadosti oprávneného v uvedenom exekučnom konaní na zmenu exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti exekútora. Po podaní návrhu na zmenu exekútora totiž v exekučných veciach bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o predloženie exekučného spisu, či vyčíslenie trov exekúcie. Samotný pôvodný súdny exekútor predmetný exekučný spis súdu doručil s oneskorením poukazujúc na enormné množstvo cca 330 exekučných konaní, v ktorých sa žalobca domáhal zmeny jeho osoby ako súdneho exekútora v jeho exekučných veciach a preto časového a personálneho hľadiska nebolo možné pôvodnú lehotu dodržať.

Súd opätovne poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie zbytočných prieťahov v súdnom konaní, ktoré môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb. Napriek tomu súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04), podľa ktorej dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). V zmysle uvedených právnych záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky ani rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora 166 dní po uplynutí zákonnej lehoty neznamená automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní porušujúce Ústavu SR alebo Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To platí tým skôr, ak v danom prípade bola samotná exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená a súd návrh na zmenu exekútora zamietol. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. tzv. kvalifikovaných prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené a z obsahu Spr. tunajšieho súdu č. 22/2010 zo dňa 9.9.2010, č. 34/2010 zo dňa 21.12.2010 a č. 12/2011

zo dňa 20.6.2011 navyše tiež vyplynulo, že ani jedná z nich sa netýkala tohto exekučného konania sp.zn. 8Er/255/2007.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh už len preto v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neuniesol dôkazné bremeno.

Za skutočnú škodu podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v podobe trvalého zmenšenia jeho majetku, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Ušlý zisk podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje ušlý majetkový prospech, prípadne nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať pri pravidelnom behu vecí, nebyť škodovej udalosti.

Žalobca nekonkretizoval, či ním uvedené náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk a neuniesol tak bremeno tvrdenia. Súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť, že uvádzané náklady v celkovej výške 175 Eur (žaloby ZE) , prípadne vo výške 125 Eur (žaloby NZP a NP) uplatnil žalobca aj v iných návrhoch o náhradu škody proti žalovanému v skutkovo obdobných veciach podaných na tunajší súd, a teda ich určil ako paušálne náklady, pričom v návrhoch uvádzal, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísl'iť len s nepomernými ťažkosťami, hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca s tým, že vyčísl'enie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na to, že žalobca je obchodnou

spoločnosťou, ktorá sa dlhodobo a vo veľkom rozsahu zaoberá spotrebiteľskými úvermi, ktoré spravuje a vymáha, a na túto činnosť nepochybne potrebuje informačný systém, takýto systém musel žalobca využívať nielen počas obdobia odo dňa doručenia žiadosti exekútora o udelenie poverenia na výkon súdnej exekúcie súdu, resp. od podania návrhu žalobcu na zmenu exekútora do rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, ale aj pred týmto obdobím a po ňom a to nielen na správu a vymáhanie pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých pohľadávok, ktoré neboli exekučne vymáhané. Z uvedeného dôvodu náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca a náklady na udržiavanie a správu informačného systému musel žalobca vynaložiť aj vtedy, ak by exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia pre exekútora, resp. o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, resp. v lehote, ktorú žalobca uvádzal ako lehotu relevantnú na rozhodnutie v jeho exekučných konaniach.

V tomto smere žalobca nešpecifikoval o aké pracovné výkony, v súvislosti s ktorými malo dôjsť k vzniku škody, ide, aké náklady na udržiavanie a správu informačného systému mu mali vzniknúť v období od uplynutia lehoty , v ktorej vo všeobecnosti malo byť rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, resp. na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora , až do vydania rozhodnutia o tejto žiadosti, resp. o zmene súdneho exekútora, keď malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu súdu, ktoré by inak neboli vznikli,

ak by súd rozhodol v zákonnej lehote, prípadne k akej komunikácii s pôvodným súdnym exekútorom v súvislosti s návrhom na zmenu súdneho exekútora došlo počas obdobia od uplynutia lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora až do vydania rozhodnutia o zmene súdneho exekútora, aké urgencie (či už elektronické, listové alebo telefonické) boli zo strany žalobcu, resp. jeho zamestnancov exekučnému súdu zaslané, keďže z dôkazu, navrhnutého zo strany žalobcu t.j. exekučného spisu, vykonanie žiadnych urgencií nevyplýva. Súd potom musel konštatovať, že žalobca neuniesol nielen dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia ohľadom prípadného vzniku škody.

Súd zároveň zdôrazňuje, že v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode na strane oprávneného nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona na základe udeleného poverenia oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nepreukázal samotný vznik škody, dokazovanie, resp. vyhodnotenia tvrdení o výške škody, ktorá mu mala vzniknúť, by boli nehospodárne. Aj napriek uvedenému sa žalobca nemôže zbaviť dôkazného bremena ohľadom preukázania vzniku a výšky škody tvrdením, že presnú výšku škody nemôže vyčíslieť ani preukázať a neobstojí ani argumentácia žalobcu o ochrane osobných údajov, obchodného tajomstva, dôverných informácií. Skutočnú výšku škody treba vždy hodnoverne preukázať tak, aby nedochádzalo k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslňovaniu škody.

Súd tiež skúmal existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V danej veci nemožno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou, keď súd mal za to, jednak to, že príslušným orgánom nebol konštatovaný nesprávny úradný postup v činnosti súdu, a jednak to, že žiadna škoda nevznikla a pokiaľ by aj žalobca zdokladoval náklady na udržiavanie a správu informačného systému, nepreukázal by ich spojitosť s nedodržaním lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia, resp. na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, t.j. žeby mu náklady nevznikli aj za situácie, ak by bola zákonná lehota dodržaná, keďže pohľadávky boli exekučne vymáhané.

V súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatnenou žalobcom súd uvádza, že žalobca nepreukázal, že by v dôsledku doby rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, resp. o návrhu na zmenu exekútora povinný subjekt v niektorom z uvedených exekučných konaní zanikol. Aj v prípade úmrtia povinného subjektu Občiansky zákonník upravuje postup, podľa ktorého si môže navrhovateľ ďalej uplatniť svoju pohľadávku v dedičskom konaní proti dedičom povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. súdneho exekútora s povinným a tak isto nie je dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože obvykle dôvodom neplnenia dluhu povinného je jeho nesolventnosť ešte v čase pred

rozhodnutím v základnom konaní ako aj dôvodom na samotné uzavretie zmluvy o úvere.

Pocity frustrácie, úzkosti, neistoty, a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u riadiacich členov žalobcu sú pre posúdenie vzniku nemajetkovej ujmy u právnickej osoby bezpredmetné, pretože ujma nevzniká priamo fyzickým osobám, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú. Žalobca nijako bližšie nekonkretizoval zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, neupresnil, v čom a ako oneskorené rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia pre exekútora, resp. o návrhu na zmenu exekútora ovplyvnilo ďalšie podnikateľské postupy žalobcu. Pokiaľ žalobca pri vyčíslení náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z nálezov Ústavného súdu SR o zbytočných prietahoch a poskytnutí finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, žeby sa s výnimkou exekučného konania sp.zn. 8Er/670/2010, v ktorom však súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora uznesením, ktorým túto žiadosť zamietol, v lehote do 15 dní od doručenia uvedenej žiadosti, pokúšal vzniknuté ním tvrdené prietahy pri rozhodovaní exekučného súdu riešiť sťažnosťou predsedovi exekučného súdu, ktorý mohol zjednať nápravu a predísť tak prípadnej ujme na strane žalobcu, pričom uvedená procesná aktivita žalobcu, ako jedná z možných účinných právnych prostriedkov ochrany práv, je podmienená práve Ústavným súdom SR pri rozhodovaní o zbytočných prietahoch a priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal preukázané splnenie všetkých podmienok nevyhnutných pre konštatovanie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd nerozhodoval o základe veci medzitýmnym rozsudkom tak, ako to navrhoval žalobca a rovnako nepriznal žalobcovi majetkovú škodu ani nemajetkovú ujmu a jeho návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ak nie je daná zodpovednosť, súd nemôže rozhodovať o náhrade škody či nemajetkovej ujmy.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 29.5.2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)